

Byggeriets indretning, byggeriets kvalitet synes jeg skal være en demokratisk beslutning for de beboere, som det vedrører. Når så man har taget den beslutning, er det fint nok at lave konkurrence og sørge for, at man så billigt som muligt kan få bygget de boliger, man har besluttet. Men fordi man blander æbler og pærer sammen og siger, at den demokratiske beslutning skal rodes sammen med beslutningen om rent praktisk at lave byggeriet, må SF ende med at stemme imod det her forslag.

Kl. 9.10

Keld Albrechtsen (EL):

Der er jo undervejs i behandlingen af det her lovforslag gjort forskellige forsøg, også fra andre partiers side, på at løse det problem, der består i, at man her laver en lovgivning, hvor man går ind og siger, at den ejer, som ønsker at indkøbe et bestemt produkt, ikke selv skal forestå indkøbet.

Jeg tror, det i dansk forbrugerlovgivning er et helt enestående eksempel, at man fratager den, der skal bruge en vare, indflydelsen på, hvad det er for en vare, der skal købes. Det sikre resultat er jo selvfølgelig også, at der efterfølgende ikke bliver tilfredshed med varen, for når man bliver tvangsfodret med en vare, som man derefter bliver tvunget til at købe, ja, så er det klart, at der så ikke er nogen særlig stor garanti for, at man også bliver glad for det, som man så kommer til at bo i. Dvs. at det her vil medføre, at vi får bygget en lang række boliger i Danmark, som de, der har brug for boligerne, de, der ønsker boligerne, ikke bliver glade for, ikke bliver tilfredse med, fordi de ikke har haft nogen indflydelse, men bagefter bliver tvunget til at overtage boligerne.

Det er virkelig bemærkelsesværdigt, især fra en regering, der kalder sig liberal. Jeg troede da, at dette med at kunne vælge frit på et forbrugsmarked var noget, som man egentlig kæmpede stærkt for, men her skal de, der køber en vare, altså tvinges til at købe et bestemt produkt, de ikke selv har ønsket. Det synes jeg stærk kost og ubegribeligt, at man roder sig ud i sådan noget.

Men det er også – og det er der jo ingen grund til at lægge skjul på, det er jo regeringens strategi med det her – endnu et forsøg på at underminere den almene boligsektor. Der ligger jo også planerne om at begynde at sælge ud af boligerne. Det her er jo bare endnu et skridt mod at fjerne den spekulationsfri boligsektor, vi har her i Danmark, som ikke er præget af jord- og pris-

stigninger, som ikke bidrager til samfundsinflationen, som i alle henseender er en torn i øjet på regeringen, fordi den ikke er med til konstant at bidrage til en omfordeling fra de dårligst stillede til de rige her i landet. Og så skærer man skive efter skive af dette spekulationsfri område i samfundet. Nu har man altså fundet dette listige forsøg på at skære en skive af, nemlig det såkaldte bygherreansvar.

Det kommer ikke til at fungere i praksis. Jo, det gør det desværre nok, men det kommer kun til at give ulykker og dårlig administration, misforståelser, manglende samarbejde mellem de forskellige parter, dårligt byggeri, ringere beboerindflydelse og fuldstændig uklarhed omkring ansvarsfordelingen undervejs i et byggeprojekt.

Vi har i tidligere tider haft disse skandaler med byggerier, som blev ramt af byggesjusk og lignende. Nu gør man ansvarsforholdene inden for det almene byggeri undervejs fra projektering til gennemførelse og drift fuldstændig uigennemskuelige, og ansvaret vil altid kunne sendes videre til nogle andre. Nu havde vi ellers fået styr på de problemer. Vi havde faktisk gennem lovgivningen fået styr på de problemer, men nu åbner man så op for et par årtier, hvor vi igen skal have byggeskandaler i den almene sektor.

Og det skulle ikke undre mig, at når så de byggeskandaler kommer, fordi man har overdraget de private bygherrer opgaven, så vil det alligevel være de almene boligorganisationer, der efterfølgende får skylden for byggeskandalerne. Det ville ikke overraske mig spor. Det ville være helt i tråd med den kampagne mod det almene byggeri, som det her lovforslag er en del af. Først bliver byggeriet maltrakteret af nogle private bygherrer, og derefter får de almene boligorganisationer så lov til at sidde med ansvaret og alle problemerne. Det er ganske listigt ud tænkt, hr. minister.

Så vil jeg godt spørge ministeren – for jeg har forstået det sådan, at ministeren har været ude af stand til at afklare spørgsmålet om forholdet til EU-retten: Der er jo tale om her, at man indfører en – formentlig i forhold til EU-retten – ulovlig forskelsbehandling mellem de almene boligorganisationer og så de private byggeselskaber eller entreprenører, eller hvem der ellers måtte være tale om. Der bliver jo sikkert oprettet en sværm af selskaber til det her formål. Og der vil det jo være sådan, at disse selskaber kan byde ind i både den private byggesektor og den almene.